

ting, før man går videre med det skridt, der hedder at aflyse en for øvrigt særdeles velfungerende stikprøvekontrol ved aflæsning på samlestederne til i stedet at være en hundrede procent kontrol.

Med hensyn til forslaget om, at der skal udformes regler, der gør det lettere for myndighederne at inddrage autorisationer til dyretransport, har jeg tidligere i dag redegjort for de gældende bestemmelser herom. Som jeg her nævnte, er der allerede i dag regler i både straffeloven og dyreværnslovgivningen, der giver mulighed for fratagelse af autorisationer.

Jeg går ud fra, at de regler, som forslagsstillerne her har i tankerne, er dem, der drejer sig om administrativ tilbagekaldelse, som findes i Justitsministeriets bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport. Disse regler indebærer som nævnt, at fratagelse kan ske i tilfælde af gentagne overtrædelser af EU-reglerne eller i tilfælde af overtrædelse, som har medført alvorlig lidelse for dyrene.

De regler, vi her taler om, og det ved jo alle, bygger på et EF-direktiv, der er fælles for alle Unionens lande. Og jeg har meget svært ved at se en begrundelse for at ændre disse regler, uden at det på nogen som helst måde er angivet, i hvilken retning de ændringer skal gå.

Der må jeg sige, at hvis man skal sammenligne det forslag til vedtagelse, som kommer fra oppositionen, og det forslag til vedtagelse, som regeringen har fremsat, er og hvis det, man går efter i denne forespørgsel, er at sikre, at de transportører, der gentagne gange overtræder reglerne, skal have frataget deres autorisation, er der mere mening i det forslag, som regeringen kommer med, for det går præcis på det punkt: En håndhævelsen af de regler, der allerede er fastsat.

For så vidt angår den anden del af diskussionen om, hvorvidt det er Folketinget, der skal diktere, hvad domstolene skal, så mener jeg ikke, at der er nogen uenighed om målsætningen, men også her mener jeg, at regeringens formulering er mere i tråd med den måde, vi normalt formulerer os på retspolitisk.

Jeg vil gerne sige om hele processen her, at det, der så glæder mig, er, at vi et eller andet sted i meget vidt omfang gerne vil det samme, for vi vil gerne forbedre dyrenes velfærd. På trods af, at jeg her har fremhævet et par punkter, som jeg synes måske havde fortjent grundig overvejelse – man kunne sige, at det måske nærmere har karakter af at være et beslutningsfor-

slag værdigt end en vedtagelse i en forespørgselsdebat, der hverken har været i høring eller har haft mulighed for at blive hørt andre steder – så synes jeg selvfølgelig, at vi skal prøve at se fremad.

Det er klart, at jeg forventer, at der er et flertal, som vil vedtage det forslag, som oppositionen står bag i dag, og det vil vi selvfølgelig loyalt gennemføre. Vi havde selvfølgelig tænkt os i forbindelse med gennemførelsen af det at inddrage alle de berørte myndigheder og erhvervet og også prøve at foretage en nærmere vurdering af de enkelte dele af forslaget og så forsøge at tage stilling til, hvordan det mest hensigtsmæssigt skulle gennemføres.

Kl. 13.15

Vi havde selvfølgelig tænkt os at orientere Folketinget om udfaldet af de overvejelser, og jeg er meget åben over for enhver diskussion af, hvordan vi kommer videre rent procesmæssigt, om det skal være i form af en redegørelse, der oversendes til Retsudvalget, og som så danner grundlag for det videre arbejde med at gennemføre de regelændringer, som et flertal i Folketinget her pålægger regeringen. Men det vil vi selvfølgelig se positivt på, det er vores forpligtelse. Og som sagt: Meget langt hen ad vejen er vi jo også enige på mange af punkterne.

Endelig til sidst vil jeg sige, for der har været lidt diskussion omkring det nye forslag til ændring af dyreværnsloven: Jeg vil ikke have den misforståelse stående her, at man kan blive idømt en straf på 4 måneders fængsel for overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Det er sådan i dag i dyreværnsloven, og det er helt centralt, at i tilfælde af vanrøgt eller uforsvarlighed kan der straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og i gentagelsestilfælde i indtil 2 år.

Det område har været undersøgt ganske grundigt af Rigsadvokaten forud for, at jeg fremsatte lovforslaget, og det var Rigsadvokatens vurdering, at der ikke var behov for at ændre på strafferammerne, for så vidt angik fængselsstraffen. Der mente Rigsadvokaten, at niveauet var ganske passende og fungerede ganske godt, hvorimod der, for så vidt angik bøderne, var tale om et skrigende misforhold til, hvad vi mener er rigtigt.

Der skulle som sagt være en strengere økonomisk straf forbundet med det. Og det er årsagen til, at jeg ændrede dyreværnsloven på det område, men altså ikke ændrede den med hensyn til strafferammerne.